

Tóth László szinte egész életét a kenderiparban töltötte. 15 éves volt, amikor a Szegedi Kenderfonógyárban (a mai Újszegedi Szövőgyárban) megkezdte szakmai munkásságát. 1950-ben az elsők között ragadta meg a tanulás lehetőségét: 29 évesen a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett.

Néhány évet Budapesten a pamutiparban töltött, ezalatt az idő alatt érett vezetővé fejlődött. Ez tette lehetővé, hogy amikor visszatért Szegedre, 1963-ban a vezérigazgatója legyen annak a nagyvállalatnak, ahol 15 évesen, gyermekfejjel, életpályáját elkezdte.

Ekkor alakult meg a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat, aminek az élére került. A kezdetben a kenderfonodákat és -szövődéket egyesítő vállalat az ipari integráció következtében teljesen vertikálissá lett, így 1973-ra tevékenységében a rostfeldolgozástól a késztermék kibocsátásig végezte tevékenységét.

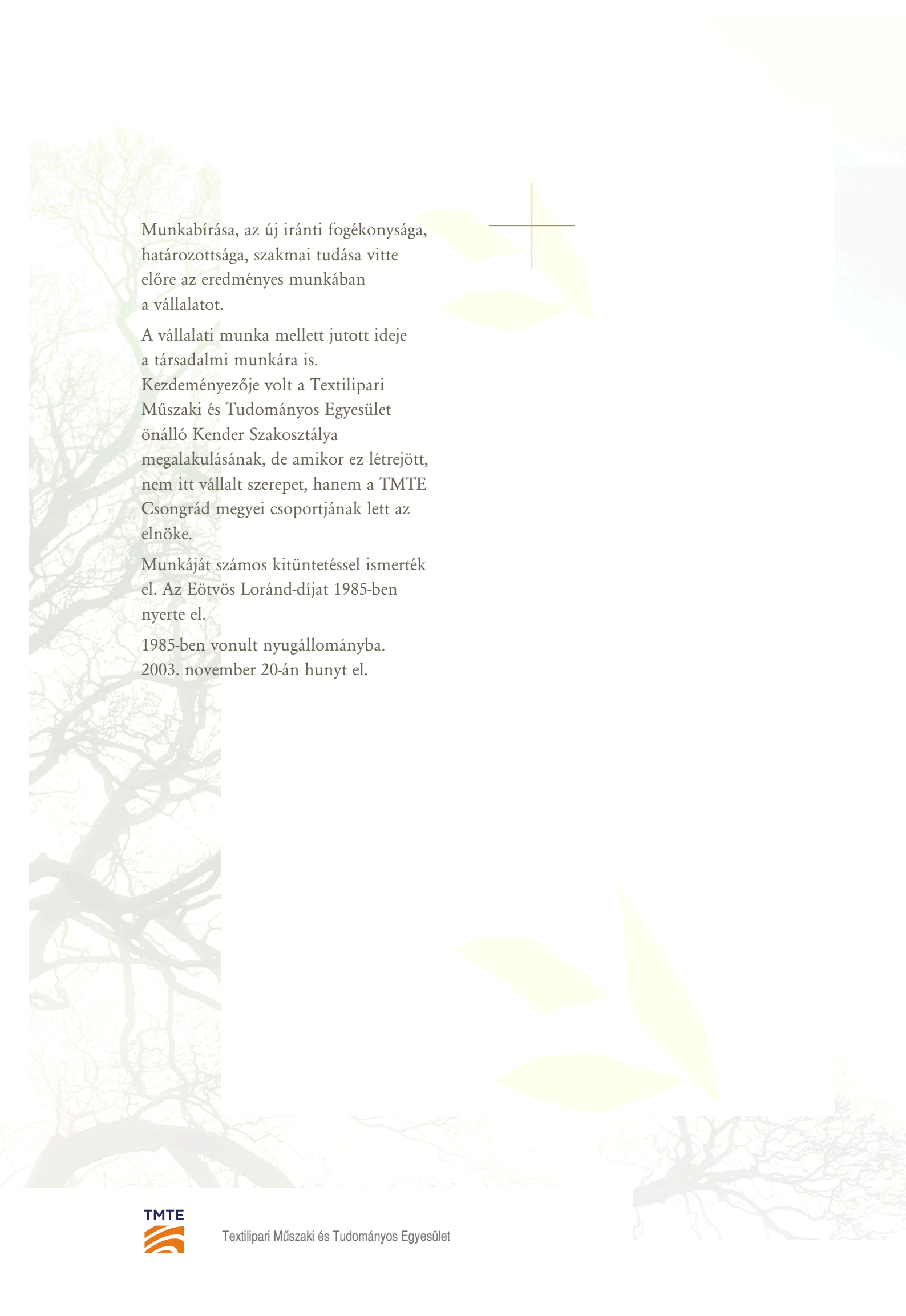

TÓTH LÁSZLÓ

Tóth László vezetésével a vállalat kollektívája mintaszerűen oldotta meg a különböző fejlettségi szinten lévő termelőerők koncentrációját, a vertikumból származó előnyök hasznosítását. Megújult a vállalat, új technológiákat honosítottak meg, és az alapanyag termelő üzemek beolvasztásával az ország egyetlen kenderfeldolgozó vállalatává váltak. Új nyersanyagokat vezettek be, mint a polipropilént, és a polietilént, megszüntették a vizesfonást. Bevezették a raschel-gépen készült és a varrvahurkolt kelmék gyártását, a tűzött nemez készítését és a hasítottfólia-gyártást.

A vállalat eredményeiben a vezetésnek, és személy szerint Tóth Lászlónak döntő szerepe volt.

TÓTH LÁSZLÓ

Munkabírása, az új iránti fogékonysága, határozottsága, szakmai tudása vitte előre az eredményes munkában a vállalatot.

A vállalati munka mellett jutott ideje a társadalmi munkára is.

Kezdeményezője volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület önálló Kender Szakosztálya megalakulásának, de amikor ez létrejött, nem itt vállalt szerepet, hanem a TMTE Csongrád megyei csoportjának lett az elnöke.

Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el. Az Eötvös Loránd-díjat 1985-ben nyerte el.

1985-ben vonult nyugállományba.
2003. november 20-án hunyt el.